

# Allehelgens Død I Helveds Rike

Dimmu Borgir

Uren er aktens utfoldelse og tanke  
Uten hemning i ukjent ekstase  
Ei et tilbørlig ønske om å avle avkom for Gud  
Frivillig nedsmittet og gjennomsyret  
I kjødelig sødme  
Fengslet av logn og ulydighet

Menneskets skrøpelige atferd  
Må tuktes med heder og ære blir det sagt  
Men godhet fødte evig ondskap kun  
Da Edens tyrann skjenket frukten

Visdom berikes fritt i Dyrets mangfold  
Når himmerikets salige urett  
Og svulstige barmhjertighet  
Vekker forkastelse ved vårt åsyn

Gnisten har slått flamme  
Og piner i pestilensens vilje  
De ynkelige slaver knelende i skam  
Besvangret med skyld og miskunn

Ætlinger som sverger eden  
Med troskapsløfte om å ugjøre freden  
A styrte himmelslavers velvære  
Og triumfere i kulde til Dyrets ære

Vredens beger renner over  
I forherdelse fra opprørdjevlers svovelvind  
Glødende, fra regionen av Belial's barn  
Avlet hinsides harmens trossende tind

De siste tegn fra Kristi tapende engler  
Brenner ubønnhørlig i ravnens ild

Smertefull og blek er døden  
Med blodstyrtning fra lysets gild  
Dødens fremmøte sparer ingen  
Det fromme liv kveles av egne tunger  
Den kosteligste jord blir pyntet  
Med fattigdom og hunger

Utspente vinger over Mørkets dype svelg  
Satt til verden for å meske seg  
Med pest og død  
Fråtsende i synd og hor

Overmakten fra polens bastarder  
Nærer behag i syndens hierarki  
Et evig liv i paradisi  
Er fullkommenhet i Satans dynasti